

„Najprije u Antiohiji nazvaše učenike hrišćanima.“ DIELA 11:26

Antiohija

novembar/decembar 2020.

broj 168

HRISTOVA CRKVA

Antiohija nije zamjena za čitanje
i proučavanje Biblije, niti za molitvu
i zajedništvo sa drugim vjernicima,
što su veoma bitne stvari za naš
odnos sa Bogom i duhovni rast.

Molimo vas da imate razumijevanja
ukoliko pronađete greške u Antiohiji.
Ono što ne valja odbacite, a ono što je
dobro prihvatite i primijenite.

AGAPE

**ANTIOHIJA SE FINANSIRA
DOBROVOLJNIM PRILOZIMA
SVOJIH ČITALACA**

**MOLIMO VAS DA RAZMISLITE
DA LI POSTOJI MOGUĆNOST
DA FINANSIJSKI POMOGETE
ANTIOHIJU**

HVALA

**Štampanje i distribuciju ovog broja su podržali i finansijski pomogle
Evandeoska crkva Banjaluka i Evandeoska crkva Doboј.**

Izdavač : Evandeoska crkva Banjaluka | **Adresa :** Poštanski fah 34, 78102 Banjaluka, RS/BiH
Kontakt telefon : +387 [0]65 535 931 | **Tiraž :** 1000 | **Štampa :** Minerva, Subotica

DISTRIBUCIJA

Srbija : Miroslav Čobrda +381 [0]64 405 4744 | **Hrvatska :** Miroslav Fic +385 [0]91 739 0191

ISUS JE JEDINI PUT

Jedan američki medicinski časopis je 1986. godine analizirao naučnu stranu Isusove smrti: gubitak krvi, stanje šoka, gušenje usled provale tečnosti u pluća, što je i dovelo do prestanka rada srca. Arheološka iskopavanja su dovela istraživače i do grobova Jevreja raspetih u to doba. Mnogi kosturi, posebno nožne kosti imale su u sebi klin sa krsta. Tako se sa sigurnošću zna kako je raspeće izgledalo i kome je bilo namenjeno - robovima, kriminalcima i političkim protivnicima.

Apostol Jovan u nekoliko reči opisuje kako je Gospod posttradao: „Tu su ga razapeli na krst.“ Nije ni imao potrebu da opisuje, da objašnjava detalje, jer su ljudi onog vremena dobro znali o čemu je reč. Naime, raspeća behu vema česta u apostolovo doba.

S druge strane, nema reči koje mogu da opišu užas koji se dogodio tog petka. Isus je ponižen, skinut do gola i izložen pogledima svih. Leđa su mu bila unakažena bičevanjem. Njegova odeća je bila podeljena među dželatima kao plen. Juda ga je izdao, Petar ga se odrekao, ostali se razbežali, svi sem „voljenog učenika“. U podnožju krsta su Marija, njegova majka, tetka i još dve. Dovoljno su blizu da ga čuju i pruže isop sa sirčetom.

Hrišćanska umetnost i pijetizam posebno se bave bolom koji je jedna majka mogla da oseća gledajući svog sina na krstu. Kada u Vatikanu posmatrate Mikelandelovu Pietu, ta agonija je tako snažno oslikana da ne možete a da ne zasuzite. Ali, iako Jovan navodi da se Sin pobrinuo za majku, to mu nije

---

glavni naglasak. On nam kroz sve slike, kroz sve detalje dočarava kako je Isus odvajan od svega što je činilo njegov život. Go i satrven nasiljem, obešen među zločince, Isus poverava majku svom prijatelju, njenoj novoj porodici. Uzevši gutljaj svog poslednjeg pića, objavio je: „Svršeno je.“ Izdahnuo je dok mu je glava klonula na grudi. Isus je umro sam, kao zločinac viseći na krstu, s trnovom krunom na glavi i sav obliven krvlju. Tek kada su ga skinuli sa krsta, ukazali su mu carsku počast nesvakidašnjim količinama ulja od mirisnog bilja. Car je bio mrtav, položen u tuđi pozajmljeni grob.

Isus, njegova majka i prijatelji, zauzimaju svoja mesta u ime svih onih majki i dece koji su učestvuju u sličnom egzekutorskom teroru koji sprovodi država. I danas mnoge majke ne mogu da zaštite svoju decu, bilo da je reč o pedijatrijskim intenzivnim negama odeljenja za rak, ili o policijskim pritvorima.

Scena u podnožju krsta se ponavalja svaki dan širom sveta. Isus je znak da je Bog prisutan na svim tim beznadnim mestima, da saoseća sa našim bolom, da obećava svoju konač-

nu i potpunu pravdu. Ovo je naš svet, isti kakav je i bio kada je Isus ušao u njega obećavajući jednom potpunu pravdu i ozdravljenje. Do tada postoji krst i postojaće. Zato što je Isus bio na krstu, i mi možemo da kriknemo zbog nepravde. Možemo da delujemo i da ne dozvolimo da nas zlo parališe. Ne čudi što mnoge ucveljene majke širom sveta nalaze utehu pored Marije. Ona zna šta je gubitak.

Krst nam pokazuje neiskazanu Božiju ljubav za svakog grešnika. On je i dokaz koliko takav Bog nije dobrodošao u svet kojim upravljaju zlobnici. Krst je naša reakcija na Božiju pojavu među nama. On je slika našeg pravog stanja, buđenje iz sna o lažnoj dobroti i nevinosti čovečanstva. Krst nam pokazuje koliko smo usprkos grešnosti vredni u Hristovim očima. On nas voli toliko da umire za nas. Ali, ne može da nam slaže i kaže nam da smo dobri, jer to nije istina. Ispod salonske uljudnosti i civilizovnih manira se krije lice koje ni sami na sebi ne volimo. Da, krst je kraj svih naših iluzija, posebno laži da nam ne treba spasenje. Ali, Bog kaže da nam spasenje treba. Šta to onda govori o nama?

Kada se pouzdamo u Hrista - prvi put i svaki naredni put - dešava se nešto neobjašnjivo. Sa nas spada teret greha. Oslobađamo se krivice i sramote svih moralnih brljotina. Isus nas oslobađa, rasterećuje svega toga. Kad god nam oprost, slobodni smo da ponovo volimo i sledimo ga.

Krst je mesto na koje možemo iznova i iznova da dođemo. Niko ko mu je prišao nije se pokajao. Taj krst je za sve nas. Oni koji ne žele da mu se vrata čine to samog zbog svog ponosa. Sila krsta nikada ne prestaje. Ali ponos nam ne dozvoljava da se ponizimo, da se suočimo sa istinom svojih greha protiv Boga i drugih ljudi.

Nigde scena ovog duhovnog izlečenja nije bolje oslikana ne-

go u Banjanovom (Bunyan) „Putu Hrišćanina“. Glavni lik dela je Hrišćanin:

Video sam u snu put po kome je Hrišćanin išao. Put je bio sa obe strane zaštićen zidovima koji se zovu Spasenje (Isaija 26,1). Hrišćanin je išao sporo jer je na leđima nosio teret.

Penjao se s mukom, sve dok nije došao u podnožje krsta, porred koga je bio grob. Video sam u snu kako mu se onaj teret s leđa otkaçi, dok je stajao pod krstom, otkotrlja pravo u onu raku i - više ga ne videh.

Banjanov opis nije nikakav verski sentimentalizam. Krst je lek koji Bog nudi za bolest od koje smo svi bolesni. Ne, nema boljeg puta, nema drugog puta!

Phil Thrailkil
Iz knjige „Marija“

BOŽIJA LJUBAV

*No imam na tebe, što si ljubav svoju prvu ostavio. Opomeni se dakle otkuda si spao, i pokaj se, i prva dela čini
(Otkrivenje 2,4-5)*

Čudno je to da Biblija misli sasvim drugačije nego mi. Otkrivenje, poslednja knjiga u Novom zavetu u zastrašujućim slikama nam govori o strašnim Božjim sudovima koji očekuju otpao i bezbožni svet. Kada bi takvu knjigu napisao čovek kao što smo mi, da ovi Božji sudovi moraju jednom da dođu, tada bi sasvim sigurno počeo osvrtnom na prošla vremena i postavio dijagnozu sveta i ponudio prikaz o njegovoj pokvarenosti.

Jovanovo Otkrivenje to čini sasvim drugačije. Želi da svedočanstvo o Božjim sudovima nad bezbožnim čovečanstvom, ali počinje time, što govori o gresima Božje dece, otkrivanjem verujućih učenika

Isusovih. To je gorka istina za nas. Veoma je lako gledati „na iver u očima sveta“, ali otkrivati „brvno“ u vlastitim očima!? Ne može se čitati Jovanovo otkrivenje a da se ne izbegne unakrsna paljba osude. Sam Isus ovde govori o osnovnom grehu Božje dece: da više nemaju onakvu ljubav, kao na početku.

Šta to znači? To je ljubav Gospoda Isusa prema nama. Biblija govori da je On je prvo ljubio nas. Njegovom ljubavlju, dokazanom na krstu, sve počinje. A njegovo traženje nas izgubljenih, to je nastavak. Da li je moguće to napustiti - ostaviti? Očigledno da je moguće. Vratimo se Njemu i Njegovoj velikoj ljubavi.

Gospode! Pokaži nam svoju ljubav i tako što ćeš nam pokazati u čemu grešimo. Amin.

Wilhelm Busch

PAMETAN ILI GLUP?

Bogati mladić iz evanđelja nije bio voljan da odustane od svega što je imao da bi zadio mnogo veće blago, ali putnik koji je u polju pronašao blago je bio voljan. Zašto? Zato što je putnik shvatio šta bi time dobio.

Da li vam je žao putnika? Njegovo otkriće koštalo ga je svega što je imao. Ipak, mi ne treba da sažaljevamo ovog čo-

veka; mi treba da mu zavidimo! Ono što je on žrtvovao bleđi u poređenju sa njegovom nagradom. Razmotrite odnos troškova i dobiti - dobit daleko prevazilazi troškove.

Putnik se za kratko vreme žrtvovao da bi dobio dugoročnu nagradu. "Koštalo ga je svega što je posedovao", možda ćeš pomisliti. Da, ali mu je donelo sve ono što je bilo važno.

Ako u toj priči propustimo zapaziti izraz “od radosti svoje”, propuštamo sve. Ovaj čovek nije razmenio manje blago za veće iz osećaja dužnosti, već rado sti. On bi bio lud da nije uradio upravo ono što je uradio.

Hristova priča o blagu u polju je pouka koja se odnosi na nebesko blago. Naravno, bez obzira na to koliko je velika vrednost zemaljskog blaga, ono će biti bezvredno u večnosti. U stvari, upravo je to ona vrsta bogatstva na koju ljudi troše svoj život. Isus apeluje na ono što mi vrednujemo - privremeno, zemaljsko blago, da bi pokazao podudarnost sa onim što bismo trebali da vrednujemo - večno, nebesko blago.

David je govorio o takvom blagu: “Radujem se reči tvojoj kao onaj koji zadobije veliki plen” (Psalam 119,162). Božja Reč i obećanja su večno blago i otkrivanje tog blaga donosi veliku radost.

U Jevanđelju po Mateju, u 6. poglavlju, Isus u potpunosti otkriva temelj onoga što ja zovem princip bogaćenja. Ovo je jedno od Njegovih najzapostavljenijih poučavanja: “Ne sabirajte sebi blaga na zemlji, gde mo-

ljac i rđa uništavaju i gde lopovi potkopavaju i krađu; nego sabirajte sebi blago na nebu, gde ne uništava ni moljac ni rđa, i gde lopovi ne potkopavaju niti krađu. Jer gde je blago tvoje, onde će biti i srce tvoje” (Matej 6,19-21).

Razmislite o čemu ovde Isus govori: “Ne sabirajte sebi blaga na zemlji”. Zašto da ne? Zato što su zemaljska bogatstva loša? Ne. *Zato što ona ne traju dugo.* Sveto pismo kaže: “Hoćeš li baciti oči svoje na ono čega brzo nestaje? Jer načini sebi krila i kao orao odleti u nebo” (Priče 23,5). Kakva slika! Sledeći put kada budeš kupio nešto vredno, zamisli kako dobija krila i odleće u nebo. Pre ili kasnije, ono će nestati. Kad nas Isus upozorava da ne sakupljamo blago na zemlji, to nije samo zbog toga što bi to bogatstvo *moglo* da bude izgubljeno; to je zato što će ono *sigurno* biti izgubljeno. Ili će nas napustiti dok živimo, ili ćemo ga mi napustiti kad umremo. Nema izuzetaka.

Zamisli da si živ na kraju građanskog rata u Americi. Živiš na jugu, ali si sa severa. Planiraš da se vratiš kući čim se rat završi. Boraveći na jugu na-

---

kupio si dosta novca koji se tako koristi. Sada pretpostavi da znaš da će sever pobediti u ratu i da je kraj veoma blizu. *Šta ćeš uraditi sa svojim novcem?*

Ako si pametan, za tebe će postojati samo jedan odgovor. Ti bi odmah trebalo da zameniš svoj novac za onaj koji se koristi na severu - jedini novac koji će imati vrednost kada rat bude okončan. Zadrži samo onoliko novca u južnoj valuti koliko će ti trebati da isplatiš svoje kratkoročne potrebe.

Kao hrišćanin, ti imaš znanje o konačnom svetskom prevratu koji će biti izazvan Hristovim dolaskom. Evo najboljeg saveta o tome kako da ulažeš svoj novac: zemaljski novac će postati bezvredan kada se Hrist vrati ili kad ti umreš, šta god se desi prvo. Oba ova događaja se mogu desiti svakog časa.

Stručnjaci za investicije predviđaju vreme kada će akcije na berzi krenuti da gube vrednost, pa savetuju prebacivanje novca u pouzdanija sredstva kao što je tržište novca, državne obveznice ili dokaz o položenom depozitu.

Isus ovde radi kao glavni *stručnjak za investicije*. On nam kaže da jednom zauvek promenimo našu strategiju ulaganja. On nas upućuje da prenesemo naša sredstva sa zemlje koja je nestabilna i pred propašću, u nebo koje je potpuno pouzdano, sam Bog ga osigurava i uskoro će zauvek zameniti zemlju i njenu ekonomiju. Hristova finansijska prognoza za zemlju je sumorna, ali On je bezrezervni optimista kad je u pitanju investiranje u nebo, gde je svaki pokazatelj kursa večno pozitivan!

Nema ništa loše u vezi sa novcem u južnjačkoj valuti, sve dok razumeš njegove granice. Shvatanje da je njegova vrednost privremena trebalo bi da korenito utiče na tvoju strategiju ulaganja. Gomilati ogromna zemaljska bogatstva koja verovatno ne možeš dugo da zadržiš je isto što i gomilati novac u južnoj valuti čak iako znaš da će on uskoro postati bezvredan.

Prema Isusovim rečima, gomilanje zemaljskog blaga nije samo pogrešno. Ono je jednostavno nerazumno.

Rendi Alkorn

ČITAJTE STARI ZAVET 3. DEO

Pogrešni razlozi za ne čitanje Starog zaveta

Razlog zbog koga brojni hrišćani zanemaruju i izbegavaju čitati Stari zavet sadržan je u rečenici: „Stari zavet je dosadan.“

Kao prvo to uopšte nije istina, budući da Stari zavet sadrži neke od najuzbudljiviji priča, i to ne samo u Bibliji, nego u literaturi uopšte.

Ako je iskren, ko može reći da su naredne priče dosadne:

- Čovekov pad (1. Moj. 3)
- Potop (1. Moj. 3-6)

- Patrijarsi: Avaram, Isak, Jakov i Josif (1. Moj. 12-15)

- Izlazak iz Egipta i prelazak Crvenog mora (2. Moj. 1-15)

- Vojne pobede Isusa Navina

- Čudne ličnosti i dela prikazani u Knjizi o sudijama

- Priča o Ruti, Voazu i Nojemini

- Intrige u Knjizi o Jestiri

- Priče o Samuilu, Davidu (i Golijatu), Jonatanu i Solomonu

- Jona i velika riba

Naša deca (mene i moje supruge) su rasla uz te i mnoge druge priče iz Biblije, a većina njih se nalazi upravo u Starom zavetu. Takođe naši unuci, a i deca naših prijatelja i dalje koriste našu *Mrs. G Bible stories*. Naši unuci, kada su kod nas i kada dođe vreme za krevet, još uvek traže da im pričamo (čitamo) te priče.

Kao drugo, ono najvažnije što u Bibliji čitamo nema mnogo izgleda da će biti uzbudljivo i zabavno. Neko može da uživa u stripovima ili kakvim uzbudljivim romanima, ali to su aktivnosti koje retko kada menjaju živote. Sudije vrhovnog suda ne čitaju ustav da bi se rasonodili pred spavanje, ali će vam vrlo brzo reći koliko je važno dobro razumeti ustav. Isto važi i za Deklaraciju o nezavisnosti Sejdinjenih Američkih država. Ukoliko bi vam, na primer,

umro neki bogati rođak a vi znate da vas je pomenuo u svom testamentu, verujem da biste veoma pažljivo slušali čitanje tog testamenta, pri čemu vas uopšte ne bi zanimao njegov eventualno zabavni deo.

Treće, naša kultura (i naša telesnost) nas navode da zadovoljstvo želimo odmah, čak i u slučaju čitanja Biblije. Nedavno sam čitao Evanđelje po Jovanu i bio začuđen koliko puta tu piše da učenici nisu razumeli šta im je Isus govorio. Više puta je Isus ponavljao svojim učenicima da u tom trenutku neće razumeti to što im govori, već da će do razumevanja doći kasnije. (Ovo je posebno istaknuto u Jovanovom evanđelju 13-16; pogledaj 13:7, 15:29, 16:4 i 33).

Dobro, pa zašto onda mi mislimo da moramo odmah sve razumeti i primeniti to što smo

---

u Bibliji pročitali? Zar nije verovatnije da ćemo prvo upamtiti najvažnije istine, a da ćemo nešto kasnije svu tu materiju detaljnije razumeti i primeniti?

Četvrto, ukoliko zaključimo da je nešto dosadno, to bi moglo o nama da kazuje nešto što baš i nije za pohvalu. Ovde moram biti pažljiv da izbegnem osuđivanje, ali ne mogu a da se ne prisetim na koji način knjiga Priče Solomonove gleda na ono što nam pruža zadovoljstvo. Dakle, ono što nam pruža zadovoljstvo mnogo kazuje o nama.

„Zlobniku je zloba ko zabava, a mudrost je za promišljenog“ (10:23).

„Bezumnika raduje bezumlje, a razborit čovek ravno ide putem“ (15:21).

„Bezumnik ne uživa u razboritosti, nego u razotkrivanju svoga srca“ (18:2).

„Prihvata se vune i lana pa uživa u radu ruku svojih“ (31:13).

Za koji trenutak ćemo govoriti o tome kako (zašto) nam Stari zavet može pružiti zadovoljstvo, jer mi se čini da oni kojima je Stari zavet dosadan zapravo nisu voljni da ulože na-

por u njegovo istraživanje – nisu voljni da otkriju mudrost koja se u njemu nalazi.

„Pažljivo slušaj mudrost i srcem teži da razumeš. Ako prizoveš pronicljivost i zavapiš razboritosti; potražiš li to kao srebro, tragaš li za tim kao za skrivenim blagom; onda ćeš znati za bogobožnost i naći ćeš bogopoznanje“ (2:2-5).

Mi imamo sklonost da od onoga što radimo očekujemo zadovoljstvo sada i odmah (instant), a to se odnosi i na čitanje i proučavanje Biblije. Preokupirani smo otkrivanjem „šta u Bibliji piše za mene“. Isuviše često je naše proučavanje vođeno pitanjem: „Šta ovaj tekst znači meni?“ Umesto toga, kako ja verujem, trebalo bi Bibliji pristupati sa pitanjem: „Šta je ovaj tekst značio onome kome je bio direktno napisan?“ Drugim rečima, starozavetnim spisima bi trebalo pristupati sa primaočeve tačke gledišta, pa tek potom gledati kako pročitano da primenimo na sopstveni život.

Neke od starozavetnih ličnosti su bili pastiri koji su čuvali stada na pašnjacima, pa je normalno da su tekstove razumevali na značajno drugačiji način

od onoga kako ih razumeju današnji stanovnici urbanih sredina.

„Ne zavezuj usta volu kad vrše“ (5. Moj. 25:4)

„Gde nema volova i jasele su čiste, u snazi je vola obilje plovova“ (Priče 14:4)

„Najbolje prvine svoje zemlje donesi u dom Gospoda, Boga svoga. Ne kuvaj jare u mleku njegove majke“ (2. Moj. 34:26).

Principi koji se nalaze u tim rečima su primenjivi na nas danas, ali je neophodno da razmotrimo kako su te reči primenjene na poljoprivrednike iz vre-

mena Starog zaveta, budući da su one u prvom redu upućene njima.

Zaključak

Sve ovde rečeno, kazuje da ne postoji valjan razlog za zanemarivanje (ili odbacivanje) Starog zaveta. Dobro ćemo činiti ako čitamo Psalam 119 i razmišljamo o pročitanoj, podsećajući se na koji način su bogougodni ljudi iz vremena Starog zaveta gledali na Zakon. Dobro ćemo činiti ako promišljamo kako su Isus i novozavetni vernici gledali na Stari zavet.

Bob Definbah

KO IMA SINA IMA ŽIVOT,
A KO NEMA SINA BOŽIJEG,
NEMA ŽIVOTA.

PRVA JOVANOVA POSLANICA 5:12

AGAPE

ODAKLE MI OVO CVEĆE?

SVEDOČANSTVO

Bilo je tiho, mirno veče sedmog marta. Upravo smo se vratile sa Međunarodnog molitvenog sastanka koji je održan u jednoj od crkava u našem selu. Zaustavila sam kola ispred naše kuće. Pogledala sam majku, koja je sedela pored mene. Već drugi put je postavila isto pitanje iako je malopre dobila odgovor... Sedela je na sedištu suvozača. U rukama je držala crveni karanfil. Pogledala me je svojim krupnim očima punim ljubavi, koje su sada bile zbunjene i usledilo je isto pitanje: „Odakle mi ovo cveće?“ Zatim se naslonila napred, pogledala svoje cipele i odeću i upitala: „A ko me je obukao?“

U prvom trenutku sam mislila da se šalisa mnom, ali njeno lice nije izražavalo znakove ša-

le. Shvatila sam, da nešto nije u redu.

„Mama, o čemu pričaš. Da li znaš gde smo malopre bile? Odakle smo se upravo vratile?“

Samo je slegla ramenima... Shvatila sam da se nešto sa njom dešava i da je situacija ozbiljna.

„A da li znaš ko sam ja?“

Znala je odgovor. Znala je i to, da ima još jednu kćerku, muža i unučiće. Uz malo više truda uspela je da navede njihova imena, ali je izgubila pojam o sadašnjosti. Nije znala gde smo bile, šta je danas kuvala, ko joj je poklonio cvet koji je držala u ruci, ko ju je obukao...

Prvi moj vapaj je bio usmeren prema Bogu: „Šta se deša-

---

va? Budi milostiv!“ Bilo je oko pola devet uveče. Probala sam da okrenem doktorku, da pitam za savet. Nije bila dostupna. Pozvala sam jednu sestru iz naše zajednice, da pitam za njen savet, šta dalje da radim. Ona je medicinska sestra i meni draga osoba. Dok sam joj opisivala situaciju i tražila savete, suze su mi nekontrolisano tekle niz lice. Nisam se uopšte ustručavala pred mamom, jer sam znala, da će ona sve ovo za koji minut zaboraviti.

Bilo je strašno. Izgubila sam mamu! Imam osećaj da pored mene sedi stranac... ne mogu sa njom normalno da pričam...

Krenule smo do mamine kuće da pokupimo njenu medicinsku dokumentaciju i da zatim krenemo u bolnicu. Mama nije mogla da se seti gde je ostavila svoje lekarske nalaze. Uzeli

smo knjižicu i neophodne stvari u slučaju da je zadrže u bolnici. Tata je bio tužan dok ju je pratio do auta. U tom trenutku mu je svašta prolazilo kroz glavu. Da li je ovo stanje trajno? Kako ćemo dalje ako ovako ostane?

Dok sam sedala u auto, pozvala sam svog supruga koji se u tom trenutku nalazio na molitvenom sastanku u Senti. Bila su tamo braća i sestre iz raznih crkava. Prenela sam mu molitvenu potrebu i ukratko opisala mamino stanje. Iako je sastanak već bio pri kraju, vernici su se još jednom okupili i sjedinili u zajedničkoj molitvi. Zatim sam zamolila jednu sestru da molitvenu potrebu prosledi u crkvenu viber grupu.

Na putu za bolnicu sam mamu pitala da li se seća da je ona uzverovala u Isusa. Rekla je da zna da je verna.

Predložila sam joj: „Pa hajde onda da se molimo.“

Stavila sam svoju desnu ruku na nju, dok sam levom upravljala vozilo. Putevi su bili čisti. Mrak je bio svuda okolo, a u kolima se odvijala borba. Stavila sam mamu pod zaštitu Isusove krvi, ukorila sam svaki pokušaj đavola, koji je smerao da joj naudi. Mama me je podržavala u molitvama. Čula sam njene iskrene vapaje.

Posle molitve su usledila ista pitanja od malopre: „Ko me je obukao? Kuda idemo? Gde je deda?“ (Mislila je na svog muža.) Iz moje nutrine sam tiho zavapila Bogu: „O Bože, zar nisi čuo naše molitve?“

Na putu do bolnice smo se zaustavili u obližnjem selu da pokupimo moju sestru koja nas je već čekala spremna. Ukratko smo razmenile informacije bez ustručavanja, znajući da će ih mama ionako za koji tren zaboraviti.

Moja sestra je sela na zadnje sedište, i kad nije pričala, mama bi zaboravila da je i ona u autu sa nama. Bilo je oko 10 sati naveče kad smo stigle u bolnicu. U tom vreme se kod nas pojavio virus korona. U čekaonici

ispred nas je bila jedna pacijentkinja kineskog porekla, za koju se smatralo da ima koronu.

Doktor i sestra na prijemu nisu bili prijatni. Mamu su posmatrali samo sa distance, još uvek su dezinfikovali ruke i okolinu od prethodne pacijentkinje. U poređenju sa virusom korona, mamino stanje se njima nije uopšte činilo kao nešto strašno. Nisu bili sigurni šta da rade sa njom. Obavili su rutinski pregled i razgovor. Mama je pažljivo slušala i uradila svo što su joj rekli, ali nije imala predstavu o sadašnjosti - koja je godina, datum, mesec, godišnje doba. Nakon pregleda je sledilo pitanje postavljeno meni i mojoj sestri od doktora u belom mantilu: „I šta vi sada želite da ja sa njom radim?“

„Pa vi ste doktor, vi treba da znate, odgovorila sam.“

Razumem da je za njih ona bila samo jedan od pacijenata, ali za mene i moju sestru koja je stalno bila sa nama, ona je mama, i zato nas je bolelo svako neprimjereno ophođenje prema njoj. Doktor je mamu uputio u urgentni centar. Sledila je ista procedura samo što je sada osoblje bilo mnogo prijatnije i na dostojanstveniji način su se

---

ophodili prema mami. Sledili su pregledi, pa čekanje u hodniku, pa ponovo pregled i ponovo čekanje rezultata, i tako u krug nekoliko sati.

Mamu nismo smeli pustiti samu do toaleta, jer ne bi znala da se vrati. U periodima čekanja stalno je ponavljanja ista tri pitanja. Sestra i ja smo pričale sa njom, pokušavajući je podsetiti na neke činjenice iz neposredne prošlosti kao na primer kako se zove njihov pas, koja je godina, gde sada živi njen najstariji unuk...

Mama je mehanički upamtila odgovore na pitanja, ali posle nekoliko minuta ih je ponovo zaboravila. Posle 2 sata ujutru, dobili smo nalaze u kojima je pisalo da u telu postoji neka minimalna upala, ali da to nije uzrok njenog trenutnog stanja, te da je razlog takvog njenog stanja nepoznat. Dobili smo savet od doktorke da se provere karotide (protok kiseonika u mozak).

Pokupile smo svoje stvari, medicinske izveštaje i krenule prema autu. Osećaj bespomoćnosti i tuge nas nije napuštao. Ponekad se pretvarao u blagi očaj i veliko pitanje: „A kako sa-

da dalje?“ Gomila neodgovorenih pitanja je navirala u moj um.

Polako smo se vozile kući. Usput se mama počela prisećati nekih detalja iz bolnice. Znala je gde je bila, koliko je sati, a dok smo stigle do našeg sela setila se, gde je ostavila nalaze koje smo tražili kada smo trebale krenuti u bolnicu. Prva stvar koju je uradila kada je stigla svojoj kući je bila da je zagrlila tatu i odmah krenula po nalaze. Polako su uspomene i sećanja počela da se vraćaju.

Još uvek se ne seća tih nekoliko sati provedenih na molitvenom sastanku i u bolnici, ali svega ostalog se seća. Mi smo dobile našu mamu, tata svoju suprugu, unuci svoju baku, a crkva svoju sluškinju nazad. Hvala ti Gospode za ovo čudo!

“Srce mi je postojano Bože. Pevaću i svirati svim svojim bićem. Zahvaljivaću ti među narodima Gospode, psalme ti pevati pred narodnostima. Spasi desnicom svojom i usliši me, da se Tvoji miljenici izbave.”

(Psalam 108:1,3,6)

Karolina Kalkova
HJC Pivnice

BOG PRIPREMA NEŠTO IZVRSNO!

Dok ste u pustinji, nemojte tražiti znakove, blagoslove, obilje ili čudesa, nego tražite Božje srce koje će vam izgraditi karakter i ojačati vas. Nastojte zadržati viziju jer će vam bez jasnog pogleda na obećanje to vrijeme djelovati obeshrabrujuće i izrodiće prigovaranje. Ako shvatite zašto ste trenutno u tom razdoblju, dobićete širu perspektivu u životu. Moći ćete vidjeti Božju ruku, čak i kad ne budete osjećali Njegov dodir. U tom će razdoblju vaša ljubav za Njega sazreti i nadići nivo na kojem se pitate šta Bog može učiniti za vas. Umjesto toga, počecete se pitati: „Šta Bog želi od mene?“

Drevni svetac Jov je izrazio svoju frustraciju, ne mogavši shvatiti što Bog radi. Gdje god

se okrenuo, nije mogao pronaći Boga! I da je to bio zaključak Jovove analize, bilo bi to stvarno strašno. Ali Jov nije u očaju odustao nego je izrekao ove riječi vjere i nade: „Pa ipak, on dobro zna put kojim kročim! Neka me kuša: čist k’o zlato ću izići“ (Jov 23:10).

Kako predivne riječi! Koliko god se trudili proniknuti kuda nas Bog vodi, On zna put. Možemo mu se potpuno prepustiti jer kao što apostol Pavle piše: „Uvjeren sam u ovo: Onaj koji otpoče u vama dobro djelo, dovršiće ga do dana Hrista Isusa“ (Fil 1:6).

Znamo da je to istina... čak i u pustinji.

John Bevere
Iz knjige BOŽE GDJE SI?!

RAZUMEVANJE RAZLIKA

Biblija kaže: „Stvori čoveka i ženu“ (Postanje 1:27). Nije potrebno biti genije da bi se shvatilo da postoji razlika između muškarca i žene. To svi shvatamo, ali postoje važne razlike između polova koje ne uspevamo da shvatimo, a moraju se shvatiti ako želimo da imamo srećan spoj dvoje ljudi.

Kada je Bog prvo stvorio čoveka, uočio je da sam, i takav čovek nije potpun. Čovek nije potpun ako je sam. Bog je rekao: „Nije dobro da je čovek sam“ (Postanje 2:18). Bog je stvorio ženu da bi kroz nju čovek mogao steći i imati potpu-

nost, partnerstvo, ljubav - što nije mogao naći u životinjskom carstvu. Adam je prebivao u životinjskom carstvu i Bog nije pronašao među životinjama nikakvu pomoć koja bi mu odgovarala. Bog je stvorio ženu da bi ona bila ta potpunost za čoveka.

Stvarajući ženu, Bog ju je stvorio različitu po fizičkoj strukturi - čoveka kao većeg i jačeg, ženu kao manju i slabiju.

Zajedno sa fizičkim, stvorene su i određene emocionalne razlike. Na emotivnom planu On je stvorio ženu sa većim senzibilitetom od čoveka. Emocionalno,

muškarac je obično veoma grub. Njegove emocije su užeg spektra. Ženin emocionalni spektar je prilično širok. Ona je sposobna za velika uzvišenja, ali i za velike nizine. Da, muškarac može biti uzbuđen ili deprimiran. Ali osnovno je da on ne može osećati ili poštovati koliko žena. Čovek ne može postići ekstremne visine kao žena.

Ne verujem da u pogledu inteligencije postoje bilo kakve razlike između muškarca i žene. Verujem da su žene sposobne za veliko razumevanje i misaoni proces kao i muškarci, a mo-

gu čak imati i malu prednost nad muškarcem u području koje zovemo intuicijom. Duhovno, naravno, čovek i žena su jedno u Božjim očima (Galatima 3:28).

Ali pošto nas je stvorio sa različitim fizičkim karakteristikama i različitim emocionalnim spektrom, Bog je stvorio pravila odnosa između muškarca i žene. Poslušnošću ovim pravilima, muškarac i žena mogu pronaći ispunjenje, radost i sreću u životu koju Bog želi da imaju.

Čak Smit

VI STE SVJETLOST SVIJETA!

EVANDJELJE PO MATEJU 5:14

AGAPE

BRANITELJ ILI TUŽITELJ

Može li tvoj bližnji na tebe računati kao na branitelja? Ili može očekivati da budeš tužitelja? U vrijeme dok je studirao pravo, bratić mi je došao u posjet. Gledao sam u njemu oduševljenog branitelja ljudskih prava i tome sam se radovao. Moj će bratić, zamišljao sam, jednoga dana mnogima moći da pomogne izboriti se za pravdu pred ljudskim sudom. Dobar je poziv izabrao. Prije no što je bratić morao poći, pružio sam mu košaricu punu papirnatih zamotuljaka. Svaki zamotuljak je sadržavao različiti biblijski stih. I znaš li koji je stih moj

bratić, budući pravnik, izvukao iz košarice? Onaj iz knjige Mudre izreke, koji glasi: „Otvoraj usta svoja za nijemoga i za pravo sviju nesretnika što propadaju. Otvoraj usta svoja, sudi pravedno i pribavi pravo siromahu i nevoljniku” (Mudre izreke 31:8,9). To je poziv koji dolazi od Boga i vjerujem da je on dobar poticaj mome bratiću da istinski brani pravdu, ne samo po ljudskim mjerilima već i u ime Božje. To nije poziv upućen samo mome bratiću ili onima koji studiraju pravo, već Božji poziv usmjeren prema svakom ljudskom srcu. Dragi prijatelju, i ti i ja smo stavljeni

---

pred odluku: biti branitelj ili tužitelj?

Šta znači imati branitelja, osjetio sam vrlo značajno kroz jedan događaj iz srednjoškolskih dana. Na svoju sam se ruku ispisao iz škole na polugodištu drugog razreda. Okruženje u kojem sam živio smatralo je da je to nepromišljen i prenagljen čin. No ja sam želio nastaviti školovanje u većem gradu i učinio sam to što sam učinio. Mnogi su me odgovarali od toga: „U velikom gradu nikoga ne poznaješ, to je strašno što tamo ideš“, govorili su jedni. „Nećeš uspjeti“, govorili su drugi, „samo ćeš doživjeti razočaranje“. Neki su predviđali da ću upasti u loše društvo te da neću ostati živ. Sve su to bili razboriti savjeti brižnih i dragih ljudi, koji su nastojali uticati na mene za moje dobro.

Budući da sam cijelim srcem bio uvjeren u ispravnost svoje odluke, ja sam te savjete doživljavao poput tužbi – kao optuženik u sudnici. Osjećao sam se tako usamljeno u nastojanjima da ostvarim cilj i bilo mi je teško oko srca. No, nisam htio odstupiti iako nije bilo lako. Sve do trenutka dok nisam dobio branitelje.

Najprije je teta Marija stala uz mene. „Ja ti dajem podršku u svemu na što se odlučuješ“, rekla mi je teta. A čuo sam kako je i drugima govorila: „Bog će ga čuvati i biti mu u pomoći. Pustite mu na volju.“ Kad sam osjetio da mi teta Marija daje bezrezervnu podršku, bio sam spreman poći i na kraj svijeta. A tetak Đuro, kad je vidio kako sam nepokolebljiv, odlučio je poći sa mnom u veliki grad i pomoći mi da se u početku snađem, a dalje – kako bude. Možda bih u životu bolje prošao da sam poslušao dobronamjerne savjete iz tog vremena, ali više mi od svega drugog vrijedi to što sam imao tetu i tetka kao svoje branitelje.

Tužitelje sam zaboravio, ali branitelji će mi uvijek biti u srcu. Nema tolike snage, poticaja i okrepe kao kad znaš da je neko uz tebe, u teškim životnim iskušenjima. To što su teta i tetak bili moji branitelji, kasnije mi je pomoglo da dublje shvatim Isusovu ljubav za čovjeka. Jer Isus je Branitelj koji kaže: „Ja sam s tobom u sve dane života tvoga.“

Starozavjetni heroj vjere Avram je takođe odlučio biti branitelj. Doznao je da će

---

Svemogući Bog uništiti Sodomu i Gomoru, gradove poznate po nemoralu i izopačenosti. Nije se ponio kao da se to njega ne tiče. Nije rekao: „Ja ne živim tamo, neka samo nastupi uništenje!” Abraham se pitao hoće li u opštem zatiranju i nevini nastradati. Hoće li Bog, Sudija svega svijeta, raditi pravo? Stoga je ustao u obranu nevinih. U Knjizi Postanka zapis je o Avramovom susretu s anđelima i razgovoru s Bogom.

„Hoćeš li iskorijeniti i nevinoga s krivim?”, zapitao je Avram Boga i nastavio: „Možda ima pedeset nevinih u gradu. Zar ćeš uništiti mjesto radije nego ga poštedjeti zbog pedeset

nevinih koji budu ondje?” (Post. 18:24). Avram je bio Božji miljenik, izabran od Boga da postane otac vjere. Mogao je dobro živjeti a da se i ne osvrće na sudbinu osuđenih gradova. Možda je čak mogao biti i tužitelj: „Bože, uništi te gradove“ – mogao je poticati. „Zaista su ljudi tamo grešni i ne zaslužuju milost. Satri ih i uništi. Nema nevinih.”

Avram je bio na sigurnom, ali je njegovo srce prožela Božja ljubav za bližnje do te mjere, da je i pred Sudijom svega svijeta stajao u odbrani bližnjih.

„Ja se, evo, usuđujem govoriti Gospodu”, nastavio je Avram obranu: „Ja, prah i pepeo! Da

---

slučajno bude nevinih pet manje pedeset, bi li uništio sav grad zbog tih pet?" (Post. 18:27,28). Bog mu je odgovorio da neće uništiti gradove ako nađe četrdeset pet nevinih. I četrdeset. I trideset. I dvadeset. I deset. Bog je i tu izišao u susret Avramu.

Jednako kao i Avram, Mojsije je takođe izabrao biti branitelj. Otišao je i korak dalje. U Knjizi Izlaska, ima zapis o izbavljenju izabranog naroda iz egipatskog ropstva. Umjesto strpljivog čekanja na vodstvo živoga i pravoga Boga, napravili su sebi zlatno tele u pustinji i proglasili ga bogom. Takvo idolopoklonstvo je izazvalo Božji gnjev do te mjere da je narodu zaprijetilo istrebljenje. Mojsije je mogao nastupiti kao tužitelj, s pravom stati pred Boga i reći: „Bože, zaista ovaj narod ne zaslužuje ništa drugo nego smrt. Uništi ga, jer ti si ih izbavio iz ropstva, otvorio si Crveno more pred njima, činio znamenja i čuda ne bi li im usadio pouzdanje, a oni su te zaboravili i počeli se klanjati rukama načinjenom idolu.”

Mojsije nije nastupio kao tužitelj. Nije se sklonio u stranu. Uživao je naklonost Božju. Pri-

mio je obećanje da će Bog, nakon što uništi nepokorno i buntovno pokoljenje od njega, Mojsija, podići novi narod. Mojsija se ništa nije trebala ticati Božja namjera uništenja, jer bi on bio pošteđen. Ali Mojsije je bio branitelj i uzvratilo je sljedećim vapajem: „Jao! Narod je onaj težak grijeh počinio napravivši sebi boga od zlata”, povikao je Bogu, „Ipak im taj grijeh oprosti... Ako nećeš, onda i mene izbriši iz svoje knjige koju si napisao” (Izl. 32:31,32) Mojsiju je bilo žao naroda. Božje milosrđe i ljubav duboko su progovarali iz Mojsija.

Najdalje je u odbrani čovjeka otišao Isus Hrist, Sin Božji. Veličanstveno se djelo Božje odbrane čovjeka dogodilo na krstu. Izrugivan i ponižen, na krstu je stao u čovjekovu odbranu, kad je izgovorio riječi oproštenja: „Oče, oprosti im“, zapisao je evanđelist Luka, „jer ne znaju što čine” (Lk 23:34). Isus je poručio da ostaje uz čovjeka, unatoč njegovoj pokvarenosti i izopačenosti.

„Ja ostajem i dalje branitelj čovjeka“, kao da je bila njegova poruka s krsta, „dajem svoj život i za one koji me vrijeđaju“. Stoga, ako je Sin Božji stao na

stranu nas grešnih ljudskih bića, imamo li pravo biti išta drugo nego branitelji naših bližnjih – u ime Hristova milosrđa zauzimati se za one, koje nam je Bog stavio na put. Ima jedna mitska priča, koju bih ovdje volio pomenuti, jer vjerujem da nam može dočarati Božje djelo milosti prema čovjeku.

Bog je okupio anđele – slikovito govori ta priča – da čuje što imaju za reći.

„Nemoj stvoriti čovjeka!” – rekao je Anđeo Pravde – „jer će činiti zlo protiv svoje subraće.”

„Nemoj ga stvoriti!” – uzviknuo je i Anđeo Istine – „jer će biti lažljiv i varaće te!”

„Nemoj ga stvoriti!”, povikao je i Anđeo Svetosti – „jer će krenuti nečasnim i grešnim putevima i sramotiće te na svakom mjestu.”

Na kraju je progovorio Anđeo Milosti i rekao: „Stvori

ga, naš nebeski Oče, jer kad zgriješi i skrene s puta pravde, mira i svetosti, ja ću ga sresti i reći mu o tvojoj ljubavi i milosti, i vratiti ga k tebi.”

Isus, Sin Božji, poput Anđela Milosti iz ove priče, staje na čovjekovu stranu kao Branitelj i nudi mu spasenje od grijeha i povratak Bogu. Ako prihvatimo Hrista za Spasitelja, ako on živi u nama, možemo li biti išta drugo nego branitelji naših bližnjih, moliti za njih i gledati što mogu postati nakon Hristovog poziva na obraćenje. Ako si zahvaćen Hristovom milošću, onda stavljaš pred Božje prijestolje u molitvi nesretnika koji propada, siromaha i nevoljnika, ali ga zastupaj i kao branitelj pred zemaljskim iskušenjima.

Dragi prijatelju, jesi li donio odluku: biti branitelj ili tužitelj?

Vlado Pšenko, Vukovar

*Ne osuđujte,
da sami ne biste bili osuđeni.*

MATEJEVO EVANĐELJE 7:1

DESET DANA

*"Imaćete nevolju deset dana."
(Otkrivenje 2:10)*

Šta znači pomenutih deset dana? Kada je Avraamov sluga hteo da povede Reveku, njeni brat i majka su zatražili da ostanu sa njima deset dana. Kad Danilo i njegovi drugovi nisu hteli da se oskrnave carevom hranom, zamolili su čuvara koji je na njih pazio da ih stavi na probu za deset dana. Dakle, ove reči u Bibliji moraju nešto da znače. Čini se da one ukazuju na „samo kratko vreme“. Da li je to ono što je Gospod mislio u svojoj poruci crkvi u Smirni?

Reklo bi se da On prvo govori o tome da postoje određeni, označeni dani za naše patnje, i da ih je On proračunao. Oni se ne mogu izbeći, ali po njihovom navršenju, bićemo oslobođeni. S druge strane, čini se da tvrdi kako su te nevolje kratkotrajne. Deset dana je samo kratko vreme. Bez obzira u kakvoj se muci nalazili pred Bogom, ona će uskoro postati prošlost. Stoga budi veran. On te čeka sa vencem života.

Izvor: *Manna*

NE DOZVOLITE DA SUPER-DUHOVNI LJUDI POVRIJEDE VAŠU CRKVVU

Poznajete li neke super-duhovne hrišćane?

Prije nekoliko godina istaknuti harizmatični evanđelist je stekao mnogo pratioca nakon što je rekao da ga anđeo redovno posjećuje tokom njegovih televizijskih emisija probuđenja. Anđeo je navodno poslan da pokrene sljedeće veliko probuđenje u Sjedinjenim Državama. Postoji jedan veliki problem: probuđenje se nije dogodilo.

Međutim, iz mjeseca u mjesec, priče o divljim duhovnim avanturama ovog evanđeliste postale su sve nevjerovatnije. U jednom je trenutku napisao da

je posjetio nebo i upoznao apostola Pavla, a zatim je rekao da je Pavle priznao da je autor poslanice Jevrejima. Riješena je teološka misterija stara 2.000 godina!

Osvrnuvši se na te događaje sada, teško je vjerovati da je toliko harizmatika palo na te divlje tvrdnje. Svako sa najosnovnijim nivoom razlučivanja zna da Bog ne dopušta da razgovaramo sa mrtvim ljudima kako bismo dobili duhovne informacije. Pa zašto smo tako lakovjerni? Ja to nazivam faktorom „0000, aaaa“.

U našim harizmatiskim krugovima postoje neki super-

---

duhovni ljudi koji znaju impresionirati druge svojim otkrićima i iskustvima. Znaju kako da nas navedu da kažemo: „Oooo, aaaa.“ U nekim slučajevima su ti ljudi iskreni, ali mogu imati emocionalne probleme ili čak mentalne bolesti. U drugim su slučajevima jednostavno puni duhovnog ponosa i na kraju ih zloduh koristi da unese zbrku i podjelu u crkvu.

S vremena na vrijeme jasno sam poručio da sam apologetski harizmatski hrišćanin, i vjerujem da danas vrijede svi darovi Svetog Duha. Vjerujem da nas Bog poziva na bolje ponašanje i da prestanemo dopuštati marginalnim elementima da obezvređuju Božiju moć. Ništa nije opasnije za istinski preporod od super-duhovnog „harizmanijaka“ koji se razmeće svojim darovima pokazujući nedostatak karaktera.

Evo sedam pokazatelja super-duhovne osobe. Ako ovo opisuje vas ili nekoga koga poznajete, odmah potražite duhovni savjet.

1. Njihova stopala rijetko dodiruju zemlju. Super-duhovni ljudi žive u nekakvom omotaču. Nisu u kontaktu s normalnim životom. Oni mogu provesti pu-

no vremena u molitvi (ili tako tvrde), pa čak mogu postiti ili nametnuti žestoku disciplinu sami sebi, ali njihovi odnosi su nefunkcionalni. Zapamtite: Isus nije živio svoj život poput gura, lebdeći unaokolo dok je dijelio eteričnu mudrost. Živio je u stvarnom svijetu i na zdrav način komunicirao s ljudima. I mi bismo trebali tako.

2. Oni previše stavljaju naglasak na snove, vizije i duhovne manifestacije. Bog nam govori preko svog Duha i On može koristiti snove, vizije ili proročke riječi. Ipak, Njegova poruka uvijek dolazi sa ljubavlju i donosi mir. Suprotno tome, duh čudnosti obično prati super-duhovne ljude koji tvrde da primaju stalna otkrivenja. Pavle je upozorio Kološane na takve ljude kada je rekao: „Niko da vas ne vara po svojoj volji izabranom poniznošću i službom anđela, istražujući i što ne vidje, i uzalud se nadimajući umom tijela svojega“ (Kol. 2:18).

3. Teško se podlažu autoritetu. Super-duhovni ljudi su obično puni ponosa i vjeruju da su nadareniji od pastora ili drugih duhovnih vođa. Zbog toga im je nemoguće od bilo koga dobiti uputstva ili ispravke. Oni posta-

---

ju odmetnici i odvajaju se od Hristovog tijela, što ih stavlja u duhovno ranjiv položaj.

4. **Žude za pažnjom.** Super-duhovnoj osobi često nedostaje afirmacija i ljubav. Njihov emocionalni deficit gura ih da traže pažnju od ljudi, a to pronalaze tako što impresioniraju druge. Nekim ljudima koji žele služiti kao posrednici ili savjetnici, ili čak kao članovi tima za slavljenje, zapravo je potrebno unutrašnje iscjeljenje prije nego što mogu biti efikasni u tim ulogama. Ako ovim ljudima date mikrofon prije nego što se iscijele, zažal ćete!

5. **Razvijaju mentalitet žrtava.** Većina super-duhovnih ljudi koje poznajem vjeruju da ih stalno napada đavo, kao da su mu oni najveća prijetnja. Najmanji problem u životu, od saobraćajne kazne do zanoktice, postaje dokaz demonske zavjere protiv njih. Moramo pomoći ljudima da shvate da oni nisu središte svemira i da Sotona ima puno važnije stvari od toga da zauzvavi brata Peru ili sestru Daru da u nedjelju pjevaju pjesmu u crkvi.

6. **Postaju oštri i prosuđivački.** Harizmanijaci koji ne pronađu

publiku koja želi slušati o njihovim vizijama i proroštvima ponekad postaju gorki i ogorčeni – i na kraju proklinju svakoga zbog toga što ih odbacuju. Svjestan sam situacija u kojim su bijesni hrišćani rasturili crkve jer su postali uvjereni da je pastor zlo ili da je cijela zajednica u grijehu. Ljudi koji su puni gorčine postaće instrumenti đavola. Suočite se s njima prije nego što povrijede druge!

7. Često završe u obmani. Super-duhovni ljudi koji odbacuju ispravljanje ili duhovne autoritete kreću se ka katastrofi. Josef Smit, utemeljitelj mormonizma, započeo je taj kult nakon što je izjavio da su sve hrišćanske denominacije lažne crkve. Odsjekao se od Hristovog tijela i započeo najveću jeres 19. vijeka. Ljudi koji postanu toliko fokusirani na svoju duhovnu superiornost, na kraju negiraju Isusa i opravdavaju vlastito grešno ponašanje.

Crkva bi trebala biti zdravo mjesto. Ne dozvolite da super-duhovni ljudi odvedu vašu crkvenu zajednicu pogrešnim putem.

J. Lee Grady

Prevela Sonja Rakić, Banjaluka

PRONAĐITE LJUBAV, MIR I RADOST ZA KOJIMA ČEZNETE

Želim ti postaviti pitanje: Voliš li sebe? Odvoji minut i razmisli. Ovo je važno pitanje jer će tvoj odgovor odrediti koliko si ljubavi sposoban da daš drugima. Vidiš, ako ne voliš sebe na zdrav i uravnotežen način, onda nećeš biti u mogućnosti da Božiju ljubav proširiš na one oko sebe, jer ne možeš pokloniti nešto što i sam nemaš za početak.

Ne govorim o sebičnoj, egoističnoj vrsti ljubavi prema sebi koja je arogantna i naduvana. To nije ono što kažem. Postoji uravnotežen način da razviješ pobožno uvažavanje onoga ko si, kao i sposobnosti koje ti je Bog dao.

O tome puno govorim jer mislim da je jedan od najvećih problema koje danas imamo način kako doživljavamo sebe. Čini se da mnogi ljudi imaju pokvarenu ploču u glavi koja stalno ponavlja: „Šta nije u redu sa mnom? Šta nije u redu sa mnom? Šta nije u redu sa mnom?“

Jedan od razloga za to je što se upoređujemo s drugim ljudima i pitamo se zašto ne možemo izgledati ili ponašati se kao oni. Ili vjerujemo da je Bog iz nekog razloga bijesan na nas, a onda upadnemo u zamku razmišljanja da treba još više da se potrudimo da bismo zadovoljili standarde.

Nemojte biti zavedeni

Đavo želi da se mi loše osjećamo. On pokušava unijeti zbrku u naše misli pa se uvijek pitamo zašto nešto nije u redu s nama. Mnogo puta pravimo grešku što se ljutimo na sebe zbog toga.

Božja Reč kaže da su oni koji su u Hristu postali pravedni. Druga Korinćanima 5:21 kaže: „Radi nas je učinio grijehom Njega koji nije poznavao grijeh, tako da u njemu i kroz njega možemo postati... Božja pravednost [što bismo trebali biti, odobreni] i prihvaćeni i u ispravnom odnosu s Njim, po Njegovoj dobroti.“

Sviđa mi se pojašnjena verzija ovog stiha jer nam pomaže razumjeti značenje pravednosti. Kao što stih kaže, znači da smo u Hristu takvi kakvi trebamo biti. Bog nas je stvorio. On nas odobrava i prihvata svojom ljubavlju i dobrotom.

Potpuno uđi u Božiju volju

Čim prihvatiš Hrista, Njegova ljubav se izlije u tvoje srce. U stvari, On vas je volio i prije nego što smo ga prihvatili kao svog Spasitelja.

Stvarno želim da to shvatiš, jer je činjenica da te Bog voli

jedna od najvažnijih istina koje treba da znaš. Voljeti Boga i zatim sebe, na zdrav, uravnotežen način prvi je korak ka ispunjenju svoje sudbine i postajanju posudom Božje ljubavi kako bi mogao širiti Njegovu ljubav prema drugima. To je također ključ da imaš sve ono zbog čega je Isus umro za tebe, kao što su Njegova pravednost, mir i radost.

Volim ono što Rimljanima 14:17 kaže: „[Napokon] Božje kraljevstvo nije stvar [dobijanja] hrane i pića [koje neko voli], već je to pravednost (stanje koje čini osobu prihvatljivom Bogu) i [srce] mir i radost u Duhu Svetom.“

Ovaj stih kaže da carstvo Božje nije hrana i piće. Volim reći da Bog nije u stvarima i da nam On želi dati nešto mnogo važnije – pravednost, mir i radost.

Živiš li u Božijem carstvu?

Koliko radosti imaš? Potpuno je nemoguće imati radost ako ne znaš da te Bog voli takvog kakav jesi, jer samo tad ćeš imati mir sa sobom. Ako ti nedostaje radosti, možda je to zbog načina na koji vidiš sebe. Da li uživaš da provodiš vrijeme sa so-

bom? Neki se pretjerano uključuju u aktivnosti jer ne mogu izdržati da budu sami. Drugi su ljuti na sebe, pa izbjegavaju vlastito prisustvo.

Dobro mjesto za početak rasta u području uravnotežene, pobožne ljubavi prema sebi koja uključuje zdrav stav prema sebi je meditiranjem nad Efe-scima 1:4-5: „Još prije nego što je načinio svijet, Bog nas je volio i izabrao nas u Hristu da budemo sveti i bez greške u njegovim očima. Bog je unaprijed odlučio da nas usvoji u svoju porodicu dovodeći nas k sebi kroz Isusa Hrista. To je želio učiniti i to mu je pružalo veliko zadovoljstvo.“

Sjeti se da te Bog bezuslovno voli. Stvorio je tvoj tempera-

ment, tvoje talente i sve tvoje druge osobine. Ali svi imamo specifična područja u kojima možemo rasti i na kojima treba da radimo. To je u redu. Sveti Duh je voljan i sposoban da ti pomogne da rasteš u područjima u kojima si slab. Kao što često kažem: „Možda nisam tamo gdje želim biti, ali hvala Bogu da nisam tamo gdje sam nekada bila!“

Gdje god bio u svom odnosu sa Bogom, znaj da te je On izdvojio i izabrao da budeš njegovo dijete. Zadovoljan je kako te je stvorio i okružuje te Njegovom ljubav. Ti si zjenica Njegovog oka.

Joyce Meyer

Prevela *Sonja Rakić*, Banjaluka

Nezadovoljni roditelji, sitničavi šefovi, mrzovoljni muževi i zajedljive žene, morali bi već jednom shvatiti da mrvica ljubaznosti vredi neuporedivo više nego prekor i ružna reč.

Dejl Karnegi

PRONALAZAČ

Krajem 1890-ih godina, automehaničarska firma u Detroitu zaposlila je mladog mehaničara koji je radio za 11 dolara dnevno. Radio je 10 sati dnevno, a kad bi se vratio kući, često je radio pola noći u svojoj radionici, pokušavajući da izmisli novu vrstu motora.

Njegov otac je verovao da sin gubi vreme, komšije su ga ismejavale i smatrale ludim, i niko nije verovao da će iz te male radionice izaći išta vredno, niko osim njegove žene. Ona mu je pomagala da radi noću, nekoliko sati, držeći petrolejku iznad glave. Ruke su joj postajale plave, zubi su joj cvokotali, neprestano se prehladivala od

hladnoće, ali nikada nije odustala od toga da podrži svog supruga u njegovoj nameri. Za razliku od ostalih, verovala mu je svaku reč koju je govorio.

Godinama kasnije, jednog prohladnog jutra, iz radionice se začula buka, susedi su pojurili do puta i videli „ludaka“ i njegovu suprugu kako jašu kočiju bez konja. Taj čovek se zvao Henri Ford.

Intervjuišući ga, jedan novinar ga je jednom upitao: „Šta biste voleli biti u nekom drugom životu?“ On je jednostavno odgovorio: „Bilo šta, samo da moja supruga bude tamo.“

PSALAM 62

Horovođi. Za Jedutuna. Psalam Davidov.

Samo u Bogu duša moja počiva, od njega je spasenje moje.
Samo on je stena moja i spasenje moje;
zaklon moj, ništa mene neće uzdrmati.
Dokle ćete se obrušavati na čoveka?
Pobiće vas, sve vas, poput zida nakrivljenog i ograde polegnute.
Zacelo, dogovoriše se sa visina njegovih da ga obore.
Oni vole laž, pa ustima svojim blagosiljaju,
a nutrinom svojom proklinju.
Samo se u Bogu smiri, dušo moja, jer je od njega nadanje moje.
Samo on je stena moja i spasenje moje;
zaklon moj, mene neće uzdrmati.
Od Boga je spasenje moje i slava moja;
stena snage moje, utočište moje je u Bogu.
U njega se uzdaj uvek, narode;
pred njim srce svoje izlivajte, Bog je naše utočište.
Samo su dah potomci ljudi, laž su potomci čovekovi;
na terazijama mereni zajedno oni su od daha lakši.
Ne uzdajte se u otimačinu i u grabež taštu nadu ne stavljajte;
a bogatstvo kada se umnoži, srcem se za njega ne vezujte.
Bog je jedno objavio, a dve stvari ja sam čuo:
da je sila jedino Božija, da je milost jedino Gospodnja;
jer, ti uzvraćaš čoveku po delu njegovom.

PAGANI (NEJEVREJI), PSI I ISUS

Dva evanđelja beleže susret između Judejina Isusa i Grkinje (Mk.7:24-29; Mat.15:21-28). Isus odlazi u Tir i Sidon (teritorija koja je dodeljena plemenu Ašer koje nikada nije bilo do kraja potpuno zaposednuta od Izraelaca). Tu on sreće očajnu majku spremnu da učini sve za njeno dete koje pati: „I izišavši odande Isus otide u krajeve Tirske i Sidonske. I gle, žena Hananejka izađe iz onih krajeva, i povika k Njemu govoreći: Pomiluj me Gospode sine Davidov! Moju kćer vrlo muči đavo.” (Mat.15:21-22)

I dok čitamo vidimo da je Isus najpre ignoriše i ne obraća joj se. Potom kad njegovi saputnici i učenici zatraže od njega da reaguje na njenu molbu on odgovara: „Ja sam poslan samo k izgubljenim ovcama doma Izrailjevog.“

Vidimo da je žena uporna i ne odustaje. „Ona pristupivši pokloni Mu se govoreći: ... Gospode pomози mi! On odgovarajući reče: Nije dobro uzeti

od dece hleb i baciti psima.” (Mat. 15:23-26)

Ova izjava zvuči kao ozbiljna uvreda, jer ovde Isus poredi Grke pagane (ne Jevreje) sa psima. Ključ za razumevanje ovog teksta nalazimo u razumevanju koje je nastalo tek u moderno vreme na Zapadu gde se o psu misli kao o članu porodice. Psi često žive u domovima sa svojim vlasnicima, a ne van kuće, ali tako nije bilo u drevna vremena na istoku.

Drugim rečima poređenje sa psima nije imalo nameru da dehumanizuje i uvredi Grkinju, već da naglasi je Isusova primarna misija bila **Izrael** - da je poslan onima koji su već unutar **Božije porodice**, a ne onima van nje.

Ako ovo razumemo na takav način, vidimo da nema ništa dehumanizujuće i uvredljivo u Isusovom odgovoru. Ovo se ni malo ne razlikuje od onoga što je apostol Pavle kasnije pisao: „Božija sila koja vodi k spasenju

---

svakoga koji u nju veruje, **prvo Jevrejina** a onda i Grka.”

Uprkos nekim izjavama koje su pogrešno shvaćene a u vezi Isusovog odnosa prema našoj fizičkoj pripadnosti, Isus na ovom mestu izjavljuje – najpre porodica!

Šta je iznenada navelo Isusa da se prema toj ženi ponaša drugačije? Iz teksta je jasno da je to bio njen odgovor: „A ona reče: Da, Gospode, ali i psi jedu od mrva što padaju s trpeze njihovih gospodara. Tada odgovori Isus, i reče joj: O ženo! Velika

je vera tvoja; neka ti bude kako si tražila“ (Matej 15:27-28).

Ova Hananejka je ispoljila živu veru u Boga Izraela koaj je predstavljena u Tori od Avrama i Mojsija. Baš kao i oni, bila je spremna da se spori sa Bogom, verujući nepokolebljivo da je On pravedan, dobar i milostiv.

**Dr. Eli Lizorkin-Eyzenberg
& Rev. Jim Stowe**

<https://weekly.israelbiblecenter.com/gentiles-dogs-jewish-jesus/>

Preveo i priložio
Martin Tomić, Đurđevo

**ŠTO VIŠE POTEŠKOĆA I PREPREKA IMATE,
TO JE VIŠE PRILIKA I MOGUĆNOSTI
DA BOG URADI NEŠTO U VEZI SA TIM.**

CLARENCE W. JONES

AGAPE

STARAC I MLADI

Jednom je skupina tinejdžera, sjedeći u parku pokraj škole, upitala starog čovjeka: „Vi često dolazite u ovaj park i primijetili smo da ste uvijek nekako radosni. Kako to postižete?”

„Želite znati zašto sam uvijek radostan?“, odvratio je starac.

Odgovoriše mu: „Da, kažite nam!”

„Znate, mnogo je toga u životu što me raduje, ali ovo bih izdvojio. Radujem se kad ujutro otvorim oči i vidim sunčeve zrake kako osvjetljavaju moju sobu i unose prirodnu toplinu. Radujem se što mogu ustati iz kreveta i poći u pekaru da kupim topao hljeb. Mnogi su moji vršnjaci bespomoćni i pritisnuti bolima, no iako nisam potpuno zdrav, blagoslovljen sam. Zatim, tokom dana, u posjetu mi dođe kćer ili snaha, i donese neko ukusno jelo. Posebna je radost kada dođu i unuci, od kojih su neki vaših godina, pa krenu prepričavati svoje dogodovštine. Radujem se što vole svoje roditelje i poštuju starije, te u-

vijek rado prime dobar savjet.”

Starac je na trenutak prestao govoriti, a suze su mu krenule niz lice. Tinejdžeri, koji su ga cijelo vrijeme pažljivo slušali, upitaše: „Jesu li to svi razlozi zbog kojih ste radosni?”

Starac im odgovori: „Ne, nikako! U meni nikada ne bi bilo prave radosti da u mladosti nisam upoznao Jednoga koji je unio radost u moj život. On je Isus Hrist i otkad je postao moj Spasitelj, moj život ima smisao. Iako je moja supruga umrla prije nekoliko godina, nikada nisam sam. I kad me ponekad uhvati tuga, Njemu se povjerim jer On me najbolje razumije i pomaže mi da sve lakše podnosim. Prihvatite i vi Isusa u svoj život i imaćete pravu radost!”

Školsko zvono je prekinulo njihov razgovor, a skupina tinejdžera pohrlila je u školu. I dok su se udaljavali, ovaj starac je zahvaljivao Bogu što je mogao podijeliti svoju radost s njima.

APOSTOL JOVAN:
OVO SAM NAPISAO VAMA
KOJI VERUJETE U SINA BOŽIJEG,
DA ZNATE DA IMATE VEČNI ŽIVOT.

PRVA JOVANOVA POSLANICA 5:13

AGAPE

MALA PRIČA ZA DUŠU

Jednog dana na plaži se susretoše Ljepota i Rugoba.
„Hajdemo se kupati u moru”, rekoše.

Skinu se i zaplivalju. Nakon nekog vremena Rugoba izađe iz mora, obuče odjeću koja je pripadala Ljepoti te pođe svojim putem.

Kad je iz mora izašla Ljepota, ne nađe svoju odjeću. Budući da se stidjela hodati naga, obuče Rugobinu odjeću te pođe svojim putem.

Ljudi i danas počesto zamijene jednu za drugu. Ipak ima i onih koji prepoznaju Ljepotu bez obzira na to kako je odjevena, kao i onih koji prepoznaju Rugobu ne dajući se zavesti njezinom odjećom.

Bruno Ferrero

STOLAR

Bila jednom dva brata koja su živela na susednim farmama i koja su se posvađala. Bila je to prva ozbiljna svađa tokom četrdeset godina, koliko su živeli jedan pored drugog, deleći alat, pomažući jedan drugome u svemu. A onda je taj sklad narušen. Sve je počelo od malog nesporazuma koji je vodio do velike svađe i grubih reči nakon kojih su usledile nedelje provedene u ćutnji.

Jednog jutra, neko je pokucao na vrata starijeg brata. Otvorio ih je i video čoveka sa stolarskim alatom.

„Tražim posao“, rekao je. „Možda bi ovde na tvojoj farmi

mogao da se nađe neki poslić za mene?“

Stariji brat je odgovorio: „Da, znam šta bi mogao da uradiš za mene. Vidiš onu kuću sa druge strane potoka? Tu živi moj komšija, zapravo, mlađi brat. Prošle nedelje je između nas bila livada, ali je on nešto kopao od reke dovde i sad je između nas potok. To je uradio da bi mi napakostio, ali vratiću mu ja. Vidiš ona debla pored štale? Hoću da mi napraviš ogradu od dva metra da više ne vidim ni njega ni njegovu kuću.“

Stolar je rekao: „Sve mi je jasno. Daj mi materijal i videćeš kako ću to sjajno da uradim.“

Stariji brat je morao da ode do grada, tako da je stolaru dao potrebni materijal i otišao. Stolar je celog dana vredno radio, merio, testerisao...

Kada se u sumrak dana stariji brat vratio, stolar je završio posao. Bio je zaprepašćen! Uopšte nije bilo ograde. On je napravio most koji je spajao dve obale potoka. Bio je to prelep most, a sa njegove druge strane mu se približavao njegov mlađi brat širom raširenih ruku.

„Stvarno si sjajan čovek kada si napravio most posle svega

što sam ti rekao i uradio“, rekao je mlađi brat.

Braća su stajala svaki na svojoj strani mosta, pa su polako krenuli jedan drugom u susret, susrevši se na sredini. Videli su da stolar podiže svoju kutiju sa alatom i kreće.

„Hej, sačekaj! Ostani koji dan kod nas, ima još puno stvari koje bi mogao da napraviš“, rekao je stariji brat.

„Vrlo rado“, rekao je stolar, „ali moram da napravim još puno mostova.“

MOLITVA JE POKRETAČ ZA CRKVENU EVANGELIZACIJU

Crkve koje se orijentišu na evangelizaciju naglašavaju značaj molitve, posebno molitve za izgubljene. Poslednjih godina, eksperti koji se bave rastom crkve, kao što su to *Charles Chaney* i *Peter Wagner* naglašavaju neophodnost molitve u evangelizaciji i rastu crkve. Ispravni metodi su važni, ali oni ne mogu zameniti molitvu. Sila Svetog Duha mora udahnuti život principima i metodima.

Kirk Hedaway piše: “Zajednice koje rastu nisu samo orijentisane na evangelizaciju i sveđočenje. One pridaju veliku važnost molitvi.”

Thom Rainer kaže da dinamična crkva mora prvo postati “molitveni dom”, i posle toga posvećuje celo poglavlje u svojoj knjizi “Džinovsko probuđenje” molitvi čitave zajednice.

Ken Hemphill piše da “gorivo za svaki rast predstavlja moćna molitva”. *Hemphill* ne govori o tipičnim crkvenim molitvama: “Provodimo više vremena moleći se da na nebo odu sveti koji su na samrti a spremni su da umru, nego što se molimo da grešnici ne odu u pakao. U naše molitve unosimo malo strasti i kao da nismo sigurni da su one zaišta važne.”

MOLITE SE ZA SILU

Kada bi danas Sveti Duh napustio vašu crkvu, da li bi iko to primetio? Da li se išta dešava u vašoj zajednici a da ne proizilazi iz ljudskog truda? Premalo je hrišćana i premalo je hrišćanskih crkava koje karakteriše pomazanje Svetog Duha. Mnogi članovi crkava su poput onih koje Pavle opisuje "imaju obličje pobožnosti, ali su se odrekli njene sile" (2. Timoteju 3:5). Ukoliko ne poriču usnama silu Svetog Duha, onda je poriču svojim životima. Na raspolaganju su nam najbolji materijali, mediji i metodi, ali nam nedostaje duhovna sila. Hrišćani iz veremena apostola nisu imali pogodnosti koje mi danas imamo; nisu imali čak ni Novi zavet, a opet su naglavačke okrenuli Rimsko carstvo. Kakav uticaj ima vaša crkva na ljude oko vas? Ne možemo evangelizirati bez Božije sile. Za koje stvari su se molili učenici?

R. A. Pergam, pastor metodističke crkve, ovako odgovara na to pitanje: "Verujem da su se na dan Pedestnice, učenici molili ne samo za sebe, već i za sav narod u Jerusalimu koji je odbacio Isusa. Mnogi od onih koji su odbacili Isusa bili su im

prijatelji, poznanici i poslovni saradnici. Učenici su imali jedan cilj dok su posredovali u molitvi za Jerusalim. Želeli su da ljudi poveruju u njihovog vaskrslog Gospoda. Kada se Sveti Duh spustio na one koji su se molili, verujem da su toliko bili ispunjeni Božijom ljubavlju da su se još vatrenije molili za ljude koje su znali."

MOLITE SE DA VIDITE REZULTATE

Prvi hrišćani su se silovito molili. Veći deo naše savremene molitve je ili bez svrhe ili sebičan. Većina molitvi u crkvama je toliko uopštena da one gube smisao. Većina naših ličnih molitvi predstavlja listu želja koje bi voleli da nam Bog ispuni. U Delima 4:24-30 članovi jerusalimske crkve nude nam sasvim drugačiju molitvu. Molili su se da im Bog omogući da hrabro propovedaju i da čine čuda u Isusovo ime.

Šta se događalo kada su propovedali na ovaj način? "A kada se pomoliše Bogu zatrese se mesto na kom su bili okupljeni, te se svi ispuniše Duhom Svetim, i propovedahu slobodno reč Božiju" (Dela

4:31). Obratite pažnju kao se stvari kreću uzlaznom linijom: molitva, sila i na kraju javno istupanje. Ukoliko se molimo kao što su se oni molili, dobićemo silu kao što su i oni dobili pa ćemo moći da propovedamo kao što su oni propovedali.

MOLITVA I DUHOVNO OBNOVLJENJE

U svojoj knjizi "Beskrajna linija sjaja", profesor *Earle Cairns* ističe da je svako veliko probuđenje, počevši sa Velikim probuđenjem iz 1726. pa sve do danas, počinjalo u organizovanim molitvenim grupama. On jednostavno kaže: "Molitva je na prvom mestu kod probuđenja".

Dr A. T. Pierson je jednom rekao: "Nikada nije bilo duhovnog probuđenja u bilo kojoj zemlji ili na bilo kom mestu, a da nije započelo u zajedničkoj molitvi." Bog će i u vašoj crkvi činiti velike stvari ukoliko se vi i ostali budete molili.

Charles Haddon Spurgeon je bio jedan od velikih pastora-evangelizatora svoga vremena. Hiljade ljudi je spaseno u njegovoj crkvi u Londonu, poznatoj pod imenom *Metropolitan šator sastanka*. Jednom prilikom petorica studenata je otišlo u London da čuju *Spurgeona* kako poučava. Dok su čekali da se vrata otvore, prišao im je jedan čovek i upitao ih: "Gospodo, želite li da vidite grejni sistem crkve?" Studente nisu baš mnogo zanimali bojleri, ali nisu želeli da uvrede čoveka, te su se složili da pođu u razgledanje. Njihov vodič ih je poveo niz stepenice i prošaputao otvarajući vrata: "Evo našeg aparata za zagrevanje."

Studenti su na svoje veliko iznenađenje ugledali sedam stotina ljudi pognutih u molitvi kako traže od Boga da blagoslovi službu koja samo što nije počela. Lagano zatvorivši vrata, vodič se predstavio – bio je to sam *Charles Haddon Spurgeon*. Uz takvu podršku u

---

molitvi nije ni čudu da je toliko ljudi došlo Hristu u *Metropoli-ten šatoru sastanka*.

STUDIJA SLUČAJA

Srednja posećenost Hevron baptističke crkve u Dakuli u Džordžiji, porasla je od stotinu na preko tri hiljade. Šta je bio odlučujući faktor rasta ove crkve? U intervjuu za časopis "Crkve koje rastu", pastor *Larry Wynn* je izjavio: "Prekretnicu je predstavljao početak molitvene službe. Osnova pokreta za rast ove crkve predstavljala je molitvena služba koju su započeli vernici pre 18 godina. Na početku svoje službe osećao sam se neuspešnim i obeshrabrenim. Stvari se nisu odvijale dovoljno brzo.

Posetio sam jednog vernika koga nisam baš dobro poznao i rekao mu: "Džejms, ja u stvari ne znam zašto sam ovde." Pogledao me je u oči i rekao: "Ja znam zašto si ovde. Obeshrabren si. Crkva ne raste onako kako ti želiš." Složio sam se i rekao mu: "Ovo je dobra crkva, u njoj su dobri ljudi i ima puno neostvarenog potencijala."

Odgovor ovog vernika me je zaprepastio: "Znam, i ja tako mislim", rekao je. "Pre oko šest

meseci, Gospod mi je naložio da se molim za ovu crkvu. Počeo sam da ustajem sat vremena ranije svakoga jutra i da se molim za tebe kao pastora, i da Bog našoj crkvi da viziju. Pre 30 dana, osetio sam mir u srcu i znao sam da će nam Bog dati viziju i da će naša crkva biti izuzetna. Stvarno verujem da Bog želi da pridobijemo Dakulu za Hrista."

Imajući u vidu da je u čitavom gradu u to vreme živelo samo 1800 ljudi, to je izgledalo kao ostvarljiv cilj.

Onda je Džejms rekao: "Verujem da Bog želi da evangeliziramo i Severoistočnu Džordžiju."

"Ali kako?" - upitao sam ga. Njegov odgovor je bio: "Molitvom."

Potom je predložio: "Zašto ne pozoveš nekoliko ljudi da dođu da se četvrtkom uveče molimo za crkvu?" Otpočeli su molitveni sastanci. Molitva je bila i još uvek jeste kamen temeljac u rastu Hevron baptističke crkve."

John Mark Terry

Odlomci su uzeti iz "Crkvena evangelizacija", John Mark Terry, objavio Broadman & Holman Publishers, 1997.

MOLITVA

promišljanja o životu i ličnoj vjeri

„Bog je čuo njihov glas. Njihova je molitva doprla do njegovoga svetog prebivališta na nebesima.“

[Druga knjiga Dnevnika 30,27]

Molitva je kršćaninu sigurno utočište u svim prilikama i neprilikama. Ako ne možeš upotrijebiti svoj mač riječi, uzmi oružje svemoćne molitve. Možda je tvoj barut vlažan, a tetiva na tvom luku slabo napeata, ali snažno oružje molitve nikada ne smije biti u lošem stanju. Levijatan se možda smije strelicama, ali zato strepi pred molitvom.

Maču i koplju je potrebno čišćenje, ali molitva nikad ne hrđa, i kada misliš da je najnespretnija — najbolje siječe.

Pred molitvom se otvaraju vrata. Démoni te mogu opkoliti sa svih strana, ali put prema gore je uvijek otvoren. Ne možemo biti savladani raznim preprekama sve dok nebeska pojačanja silaze k nama Jakovljevim ljestvama i podupiru nas u vrijeme naših neprilika.

Molitva je uvijek aktuelna i potrebna, i ne smije izostati. I ljeti i zimi molitva ima otvoreni pristup u nebo. Usred samrtne

noći, u svakodnevnoj gužvi, u podne i u večernjoj sjeni. U svim situacijama — u oskudici i bolesti, u tami kleveta i sumnji naš savezni Bog prima molitvu i odgovara sa svog svetog mjesta.

Molitva nikada nije uzaludna. Iskrena molitva uvijek ima pravu moć. Nećeš uvijek primiti ono što tražiš, ali uvijek ćeš dobiti ono što trebaš. Ako Bog ne usliši svoju djecu doslovno, usliši ih po duhu. Ako moliš Boga za crni kruh — nećeš se ljutiti ako ti pokloni najbolje brašno? Ako tražiš zdravlje — ne

žali se ako umjesto toga upotrijebi tvoju tjelesnu bolest da te izliječi od tvojih duhovnih nedostataka. Nije li bolje da je krst posvećen nego oduzet?

Dušo moja, ne zaboravi danas prinijeti svoje molitve i zahvaljeve, jer je Gospod spreman uslišati tvoje želje.

C.H. Spurgeon

Priložila *Estera R.*, Banjaluka

ZOVI ME, I ODAZVAĆU TI SE,
I KAZAĆU TI VELIKE I TAJNE STVARI,
ZA KOJE NE ZNAŠ.

KNJIGA PROROKA JEREMIJE 33:3

AGAPE

SAVET STAROG ĐAVOLA MLAĐEM

Jedan mladi đavo je pitao starijeg đavola: „Kako si uspeo poslati toliko duša u pakao?“

Stariji đavo: „Pomoć straha!“

Mlađi đavo: „Dobro odrađeno! I? Čega su se plašili? Rato-va? Gladi?“

Stariji đavo: „Ne. Bolesti!“

Mlađi đavo: „Nisu li bili bole-
sni? Nisu li umirali? Zar nije bi-
lo leka?“

Stariji đavo: „Razboljevali su
se. Umirali su. Bilo je leka.“

Mlađi đavo: „Ne razumem.“

Stariji đavo: „Slučajno sam
se dosetio da je jedino što će
čuvati po svaku cenu - ŽIVOT!“

Prestali su da se grle. Presta-
li su da se pozdravljaju! Odusta-
li su od svakog ljudskog kon-
takta. Napustili su sve što je bi-

lo ljudsko! Ostajali su bez nov-
ca. Izgubili su zaposlenja, ali su
izabrali da žive u strahu, čak i
kad nisu imali da se hlebom
nahrane. Verovali su onome što
su čuli, čitali su novine i slepo
verovali u to što pročitaju.

Odrekli su se slobode. Nika-
da više nisu izlazili iz kuće i ni-
kada nisu nikuda odlazili. Nika-
da više nisu posećivali prijate-
lje, niti porodicu. Čitav svet se
pretvorio u ogroman zatvor u
kome su osuđenici bili dobro-
voljno.

Sve su prihvatili! Sve su pri-
hvatili da bi pregurali još jedan
jadan dan.

Nisu živeli, umirali su sva-
kodnevno! Bilo je onda lako u-
zeti njihovu bednu dušu.“

C. S. Lewis

napisano 1941. godine

Priložio Vlatko Moravek, Novi Sad

SNAGA POZITIVNOG MIŠLJENJA

Jedna drevna legenda priča o tri muškarca, koji su nosili svaki po dvije vreće. Ali teret nisu osjećali jednako. Vreće su im, jedna sprijeda a druga straga, visile obješene na drvenoj motki na ramenu.

Upitali prvog čovjeka što ima u vrećama. Odgovorio je: „Svi moji uspjesi, sva dobra djela mojih prijatelja, sve životne radosti - u vreći su straga. Skriveni od pogleda, završeni, prekriveni lišćem, ne smetaju mi mnogo. U vreći sprijeda imam sve loše i ružne stvari koje su mi se dogodile. Hodam, zasta-

nem često, vadim ih, promatram, proučavam, mozgam šta ću. Stalno sam s njima, i mislim i osjećajima. Stalno radim na njima.“

Taj se čovjek često zaustavljao, gledao unatrag, mučio se i napredovao malo i vrlo sporo.

I drugog su čovjeka upitali isto. Reкао je: „U vreći sprijeda nosim moja dobra djela, spoznaje o vrlinama. Često ih gledam, vadim i pokazujem drugima. Vreća iza leđa sadrži greške i moje slabosti. Ponesem ih sa sobom kamo god krenem, jer one su moje i ne mogu ih tek

tako odložiti na stranu. Uspora-
vaju me, ponekad su veoma
teške.“

Treći je čovjek odgovorio:
„Na prednjoj vreći napisao sam
riječ 'dobrota'. Prepuna je poziti-
vnihi misli, dobrihi ljudskih
djela, svih dobrihi stvari koje
sam imao i učinio u životu,
misli o mojoj snazi. Ta mi vreća
nije teška. Naprotiv, poput
brodskih jedara, pomaže mi u
kretanju naprijed. Vreća na le-
đima ima natpis 'loša sjećanja' i
prazna je, jer sam joj odrezao
dno. O svemu što mi se loše do-
godilo, o lošim mislima koje

katkad imam o sebi, o zlu koje
od drugih čujem, malo razmi-
slim i bacim ih u tu vreću. Kroz
rupu to ode zauvijek. Ja sam
slobodan. Ja nemam tereta koji
bi me usporavao u hodu.“

Tri su jedra o kojima ovaj
čovjek govori: pozitivno o sebi,
pozitivno o drugom, pozitivno o
situaciji. Jedra pozitivnog miš-
ljenja!

Svi smo mi rođeni da sami
biramo misli koje će nam
usmjeriti život. Izaberimo onda
jedra s kojima se najdalje stiže.

**LJUBAV PREMA BOGU ZNAČI OVO:
DRŽATI NJEGOVE ZAPOVESTI.**

PRVA JOVANOVA POSLANICA 5:3

AGAPE

ODBRANA OD OBESHABRENJA

Prvi put sam čuo Bili Grejma kako govori u Londonu 1954. godine. Jednu stvar koju je rekao na toj službi sam zauvek upamtio. Rekao je: „Bog nikada ne koristi obeshrabrenog hrišćanina.” Razmislio sam o tome i zaključio da to nije baš pravedno. Obeshrabrenje je definitivno bio problem sa kojim sam se suočavao tih dana, i pomislio sam kako nije lepo od njega da kaže tako nešto.

Primer koji je dao je bila slika Gideona koji sedi iza vinske muljare, vrše pšenicu i krije se u potpunom obeshrabrenju. Anđeo je došao Gedeonu sa neočekivanom izjavom: „Gospod s tobom, silni ratniče!” (Knjiga o sudijama 6:12). Gedeon se sigurno okrenuo da vidi kome se anđeo obraća, jer se on sam borjao od Madijanaca. Gospod je trebalo da promeni Gedeonovu sliku o sebi pre nego što je mogao da bilo šta učini sa njim.

Ova istina važi i za nas danas. Ako ne možemo sebe da gledamo kroz oči vere, onda jedva da smo podobni za Božiju službu. Pogrešna negativna slika o nama samima će osujetiti sve što

Bog želi da učini za nas, osim ako ne vidimo stvari u drugačijem svetlu. U osnovi, želim da podelim sa vama nešto o tome šta Pisma govori na obeshrabrenju i kako se nositi sa takvom vrstom duhovnog napada.

OPREMA KOJA NAM JE POTREBNA

U šestom poglavlju poslanice Efescima je nabrojano šest predmeta ratne opreme: opasač istine, oklop pravednosti, obuća spremnosti na Evandjelje mira, štit vere, kaciga spasenja i mač Duha. Ovo nisu samo kitnjasta imena ili teološke fine reči. One su veoma praktična stvarnost koju svako od nas treba prihvatiti. Želim uzeti samo dva od tih šest predmeta i dati vam neke konkretne i praktične pouke iz Pisma o tome kako doleteti napadima duhovnog obeshrabrenja.

„Mi se, naime, ne borimo protiv ljudi od krvi i mesa, nego protiv poglavarstava i vlasti, protiv sila koje vladaju ovim carstvom mraka, protiv zlih duhova u nebeskim prostorima.

Toga radi, stavite na sebe punu Božiju borbenu opremu, da biste se mogli odupreti u zli dan, te da ovako pripremljeni, možete čvrsto stajati. Stoga, budite spremni! Opašite bedra opasačem istine, a na sebe navucite oklop pravednosti. Noge obujte spremnošću koja dolazi od Radosne vesti mira. Uz sve to, uzmite štit vere kojim ćete moći da pogasite sve ognjene strele Zloga. Na glavu stavite kacigu spasenja, i prihvatite mač Duha, koji je reč Božija." (Efescima 6:12-17)

Na osnovu mojih istraživanja

i brojnih modernih prevoda, verujem da bi prvi stih bilo ispravnije čitati ovako: „Jer naša borba nije protiv osoba sa telima.“ Ovo je veoma živopisno. Drugim rečima, mi se ne borimo protiv ljudskih bića. Vaša svekrva nije problem, čak ni neki od diktatora kao Staljin ili Hitler.

„Naša borba nije protiv osoba sa telima, već protiv vladara na autoritativnim područjima, protiv svetskih vlada sadašnje tame, protiv duhovnih sila zla na nebesima.“

STAVI SVOJU OPREMU

Umešani smo u potpuni, totalni konflikt sa nevidljivim duhovnim osobama koji imaju ogromnu silu, koje su visoko organizovane, i koje se u potpunosti protive nama i svemu što je za Boga i za Božiji narod. Njihov štab je na nebesima, i oni vrše duhovni pritisak protiv nas kako bi nas oborili. Kao logični zaključak te činjenice, Pavle govori u stihu 13: „Moraš staviti svoju opremu. Inače ćeš postati žrtva.” To je veoma logičan i praktičan zaključak.

Ne bih preporučio nikome da se uključuje u duhovni rat ili u izgradnju Kraljevstva Božijeg bez stavljanja ratne opreme. Zašto? Jer kada napadnete đavola, verujte mi, uzvratit će vam i neće igrati po pravilima.

„Toga radi, stavite na sebe punu Božiju borbenu opremu, da biste se mogli odupreti u zli dan, i da tako pripremljeni, možete čvrsto stajati.” (Ef. 6:13)

Primetite da Pavle pretpostavlja da dolazi zli dan. Ne mislim da se ovo odnosi na Veliku nevolju. Mislim da znači da će svaki hrišćanin proći kroz svoj lični zli dan. Kada je Isus pričao priču o dva čoveka koji

su gradili kuće, jedan na steni, a drugi na pesku (Matej 7:24-27), nije rekao: „Ako se sruči kiša i reke izliju.” Rekao je: „Sruči se kiša i reke izliju.” Obe kuće su bile podvrgnute istom testu.

Kada je Isus govorio priču o sejaču, rekao je: „Kad nastane nevolja ili progonstvo zbog reči, on odmah otpada” (Matej 13:21). Nije rekao „ako”. Jednostavno je poručio da će progonstvo doći. Svaki hrišćanin će proći kroz zli dan kada se mora suočiti sa tugom ili progonstvom. Kao što je Pavle rekao u Delima 14:22: „Tamo su utvrđivali učenike i hrabрили ih da budu postojani u veri. Govorili su: „U Carstvo Božije moramo ući kroz mnoge nevolje.“ Ne postoji drugi put.

Dakle, pre svega, moramo uzrezati to „kada” čvrsto u naš um. Zapamtite da ne znači da je nešto loše kada se nađemo u zlom danu, pod ogromnim pritiskom. Ne znači da smo izvan Božije volje. Upravo suprotno, verovatno je to dobar pokazatelj da smo na putu za Carstvo Božije.

Od šest predmeta opreme koje Pavle nabraja, ja bih samo želeo da pričam o dva dela: oklop pravednosti i štit vere.

OKLOP

Hajde da započnemo sa interesantnim paralelnim odeljkom sa Efescima 6 koji se nalazi u 1. Solunjanima 5:

„Ali, pošto pripadamo danu, budimo trezni, obučeni u oklop vere i ljubavi i s kacigom nade na spasenje” (stih 8).

Efescima 6:14 kaže, štit pravednosti, ali 1. Solunjanima 5:8 nam konkretno govori šta je pravednost. To nije pravednost koja dolazi iz sopstvenog truda, već pravednost od vere koja deluje kroz ljubav. (Ova tema vere, je centralna u ovim predmetima opreme jer čuva vitalne organe tela koje štiti).

Koji vitalni organ tela štiti oklop? Srce. Zaštita srca je svrha oklopa pravednosti kroz veru koja deluje kroz ljubav. Imajte na umu da je svetopisamska vera uvek u srcu, a ne u glavi. Na primer, Rimljanima 10:10 kaže: „Naime, verovanje srcem donosi pravednost pred Bogom.” Prava vera nije samo intelektualni koncept, ili doktrina, već je to vera srca koja deluje sa jednom glavnom linijom – sa ljubavlju.

Kao poveznicu sa ovo, hajde da pogledamo Galatima 5:6:

„Naime, u Hristu Isusu ništa ne vredi ni obrezanje, ni neobrezanje, nego vera koja deluje kroz ljubav.”

Ovo je jednostavna, a ipak duboka izjava. Moramo se stalno podsećati da jedino važno u celom hrišćanskom životu je vera koja deluje kroz ljubav. Možemo postati toliko prefinjeni da imamo odgovore na svaku vrstu teoloških pitanja, a ipak da propustimo centralnu realnost – vera u srcu koja deluje kroz ljubav. Bez toga, sve smo propustili.

Oklop koji štiti srce je vera koja deluje kroz ljubav. Jednom kada se oklop pomeri, naš najdelikatniji vitalni organ, srce postaje otkriven.

Povodom prirode vere, moramo videti da se ona uvek odnosi na nevidljivo, nikad na vidljivo. Kao što 2. Korinćanima 5:7 jednostavno izjavljuje: „Živimo (hodamo) po veri, a ne po gledanju.” Hodati znači „živeti”. Naš celokupni hrišćanski život se ne zasniva na onom što vidimo, već na onome što verujemo. Verom živimo, ne po gledanju, i ovo dvoje se suprotstavlja jedno drugome. Ako hodamo po onome što vidimo, ne hodamo u veri.

Ovo celo pitanje je bila prva greška koju je čovečanstvo napravilo. Kada je zmija u Edenskom vrtu ispitivala tačnost reči Božije, a Eva razmišljala o tome, bila je poražena. Postanak 3:6 nam govori pod koji pritisak je Eva podlegla: „Vide žena da je drvo dobro za jelo...” Ključna reč ovde je „vide”. Eva je izašla iz područja vere u nevidljivu reč i poverovala je onome što je videla; sledećeg trenutka bila je poražena. Ovaj isti princip se primenjuje i na nas. Kada hodamo po onome što vidimo, nismo nikakvi protivnici đavolu. Moramo hodati po veri, a ne po gledanju.

Oklop koji štiti naše srce je vera u nevidljivog Boga i Njegovu reč, i ova vera deluje kroz ljubav. Onog trenutka kada napustimo veru, prestajemo da delujemo po ljubavi. Neki ljudi govore: „Ljubav je važnija od vere.” To možda jeste tako, ali jedini način da volimo je kroz veru.

Vera deluje kroz ljubav, pa nije ni čudo što se naljutimo, frustriramo, što budemo nestrpljivi i pucamo na naše supružnike onog trenutka kada spustimo oklop. Naša vera, koja jedina stvara ljubav, jeste

nestala. Zbog toga, dolazi stari čovek sa svim svojim ćefovima i telesnošću. Ali šta je koren problema? Spušten je oklop.

ŠTIT

Ako oklop štiti srce, štit čuva celu osobu. U rimsko doba, ako ste znali kako da koristite štit, nije postojao deo vas koji bi vatrena strela mogla da pogodi. Na isti način, štit vere čuva celu osobu.

Ponekad pogrešno shvatamo veru, misleći da je to nešto što moramo svesno činiti sve vreme. „Moram zgrčiti svoje duhovne mišiće i verovati.” Ali vera nije toliko delo, koliko je stav pouzdanja u Boga.

Moja pokojna žena Lidija je često davala primer malog dečaka koji je priljubljen uz Oca u Njegovom naručju. Mali dečak bi se čvrsto držao za krajeve očevog kaputa da ne bi pao, ali nakon nekog vremena bi postao pospan i zaspao bi. Njegove ruke bi se opustile, ali bi ga otac i dalje držao. Držanje skuta očevog kaputa je u stvari bio nepotreban trud. Takvi smo i mi sa Bogom. Možemo se držati, ali čak i ako se pustimo, Bog nas i dalje drži.

U određenom smislu, možemo se opustiti. Vera nije stalni napor da se držimo Boga, jer bi mogao otići. Umesto toga, to je stav shvatanja da je Bog tu, i da nas drže Njegove večne ruke. Sa tim stavom, postoji potvrda vere koju imamo.

Možda ste već čuli o tri F (na engleskom jeziku Fact, Faith, Feeling).

To su:

činjenica,

vera, osećanje; tim redom.

Činjenice su u Bibliji, vera potvrđuje te činjenice, a osećanja onda

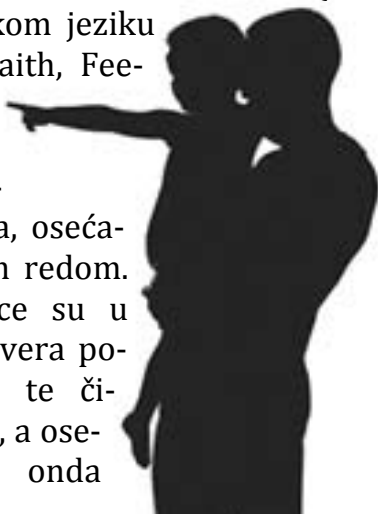
dolaze samo po sebi. Ali ako počnemo sa osećanjima, postaćemo nestabilni kao što su isama osećanja. Činjenice se nikada ne menjaju, ali osećanja variraju od trenutka do trenutka.

Ne možemo priuštiti sebi da zasnivamo našu veru na osećanjima. Zasnajte svoju veru na činjenicama iz Reči Božije, koja je nepromenljiva. One su iste svakog sata, dana i godine. Verovanje zahteva mentalnu odluku. *Smith Wigglesworth* je jednom rekao: „Nikada se ne pokrećem na osnovu onoga što osećam, već samo na osnovu onoga što verujem.”

Jedini stalni, nepromenljivi izvor činjenica je u Bibliji. Vera govori: „Biblija je istinita, i verujem u to. Bog je ovde. Neće me pustiti. Moja osećanja se mogu starati sama za sebe.” Ako imate takav stav, vaša osećanja će se poravnati sa činjenicama. Ali ako počnete od osećanja, nikada nećete doći do činjenica. Apsolutan prioritet je da započnete sa činjenicama iz Reči Božije.

POZNAVANJE ČINJENICA

Da bi to uradili, potrebno je da znamo činjenice. Morate biti

---

svesni onoga što Pismo govori.

Na primer, činjenica našeg otkupljenja. Reč otkupiti znači „ponovo kupiti”. Pismo kaže da smo bili prodani na Sotoninoj pijaci za robove, ali Isus nas je otkupio, ili ponovo kupio sa Sotonine pijace robova, i to je učinio svojom dragocenom krvlju. Gde piše ta činjenica? Psalam 107 stih 2 govori: „Nek govore tako oni što ih je Gospod otkupio, oni otkupljeni iz ruke dušmana.” Gospod nas je otkupio tako da više nismo u ruci neprijatelja, već u Gospodnjim rukama.

Razmotrite onda Kološanima 1:12-14: „Zahvaljujte Ocu koji vas je osposobio da učestvujete u onome što je Bog pripremio za svete u Carstvu svetlosti. On nas je izbavio iz vlasti tame i premestio nas u Carstvo svoga ljubljenog Sina, u kome imamo otkupljenje, oproštenje greha.”

Činjenica je da nas je Gospod oslobodio sila tame – Sotonskog kraljevstva – i preveo nas u Kraljevstvo Hrista. Stoga, imamo otkupljenje i naši gresi su oprosteni. Više se ne nalazimo na sotonskoj teritoriji niti smo pod njegovim autoritetom. Oni koji ne veruju, koji odbacuju Hrista, buntovnici i nepo-

slušni su pod sotonskim legitimnim autoritetom. Ali mi nismo.

Činjenica je da kada smo se pokajali i predali Isusu Hristu i učinili ga našim Gospodom, prevedeni smo – preneseni – naš duh, duša i telo – iz kraljevstva Sotoninog u Kraljevstvo Hrista.

Ovo su činjenice. Mi verujemo u činjenice iz nevidljivog područja Njegove Reči, jer se više ne vladamo po osećanjima. Taj štit vere prekriva svako područje našeg života. Nijedna vatrena strela ne mora nikada proći kroz njega.

Imajmo na umu da nam je Bog obezbedio efikasnu odbranu kada neprijatelj dođe da nas obeshrabri. Kada se prisetimo toga da je potrebno da svakodnevno pripreмимо sebe tako što ćemo staviti ove delove opreme kao odbranu protiv napada koji će sigurno doći (i ostala četiri takođe dela opreme), otkrićemo tada da je Bog veran i kadar da osnaži našu veru i nadu, omogućavajući nam da stojimo kao pobednici u Njegovom Duhu.

Derek Prince

Prevela Ivana Radunović

PRIHVATI ISUSA

„Ja (Isus) sam vrata, ako ko uđe kroz mene, biće spasen.“

(Jovan 10,9a)

„Svako ko prizove ime Gospodnje biće spasen.“

(Rimljanima 10,13)

***Ako još ne poznaješ Isusa Hrista kao svog Spasitelja i Gospoda,
moli ovu molitvu da Isus postane tvoj Spasitelj i Gospod.***

„Dragi Gospode, ja vjerujem u Tebe. Vjerujem da si poslao svoga Sina da umre na krstu za moje grijehе, da je On sahranjen i da je vaskrsnuo treći dan, baš kao što je i napisano u Bibliji. Kajem se za stvari koje sam učinio a koje su Te povrijedile. Molim Te oprosti mi moje grijehе. Molim Te dođi u moje srce i u moj život. Očisti me i pomoz mi da živim ispravno. Želim da se i moje ime nađe zapisano u knjizi života. Priznajem da si Ti moj Gospod i Spasitelj. Molim Te ispuni me Svetim Duhom kao što si obećao u Bibliji. Hvala Ti Gospode. U ime Isusa Hrista. Amin.“

Javi se ukoliko ti je potrebna pomoć u duhovnom rastu.

ИКОНОС

НОВЕ КЊИГЕ
У ИЗДАЊУ
ИКОНОС-а

БЕСПЛАТНИ
ПРИМЕРЦИ

ПОРУЏБИНЕ И ВИШЕ
ИНФОРМАЦИЈА

+381 62 396331

IKONOS.OFFICE@GMAIL.COM

IKONOS UDRUŽENJE

PONOVO U PRODAJI!

SVAKA ŽENA KOJA PRIZELJKUJE BLISKIJI ODNOS SA SVOJIM MUŽEM PREPOZNAT ĆE VRIJEDNOST OVOG OSVJEŽAVAJUĆEG POGLEDA NA SNAGU MOLITVE U BRAKU.

NAUČITE KAKO STAVITI ŽIVOT VAŠEG DJETETA U BOŽJE RUKU PUNE LJUBAVI U PODRUČJIMA KAO ŠTO SU NJEGOVA SIGURNOST, PRIJATELJI, DAROVI I TALENTI, RAZVOJ KARAKTERA, USPJEH U ŠKOLI, HOD S BOGOM I OBITELJSKI ODNOSI.

www.SYLOAM.eu

MISIJA

IZDAVAŠTVO

E-KNJIGE

AUDIO
KNJIGE

VIDEO
MATERIJAL

DA VAŠ **DUHOVNI RAST** NE BUDE SAMO SLOVO NA PAPIRU

besplatno koristite dostupne materijale

- VIDEO SNIMANJE,
- FOTOGRAFISANJE
- OZVUČAVANJE DOGAĐAJA

SYLOAM
MULTIMEDIA

FB: SYLOAM | MOB: 064 3430817 | EMAIL: syloam.media@gmail.com